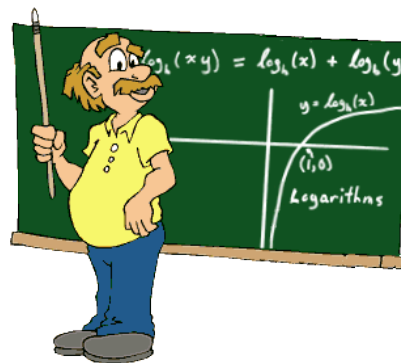

Kako učiti matematiku?

Zašto je važno znati **kako učiti matematiku**? Iako se mnogi hvataju za glavu na sam pomen ovog predmeta, on vas prati tokom gotovo celog školovanja, a i kasnije. Razlog zbog kog je matematika toliko „teška“ i nezgodna za učenje je što se podaci naslanjaju jedan na drugi i tako nešto možemo sresti samo još kod fizike i stranih jezika. Ukoliko zaboravimo događaje iz starog Egipta možemo savladati Vizantiju, ako ne znamo reke Afrike to nam ne smeta da naučimo reke Srbije, ljudsko telo ćemo savladati bez poznavanja paramecijuma.

Učenje je često naporno

Nažalost, kod matematike to nije slučaj. Onaj ko ne savlada osnovne računске operacije u skupu prirodnih brojeva nikako ne može naučiti operacije u skupu racionalnih brojeva. Daleko od toga da u matematici nema nepotrebnih podataka i oblasti koje su manje primenjive, ali nakon dobijene ocene se neke stvari ne smeju zaboraviti. Naravno, tu bi **nastavnici** trebalo da odrade ključnu ulogu, da upute učenike šta je zaista bitno, da se vraćaju na gradivo iz prethodnih godina, ali to je sve ređa pojava jer nastavnici i đaci ne uče, nastavnici predaju bez povratne informacije da li su „predali“, gradivo se prelazi, a stvaraju se rupe još u nižim razredima osnovne škole koje do srednje postanu provalije.

Kako učiti matematiku? I kako je naučiti?

Prvo i osnovno je **eliminirati strah** koji stvara odbojnost, a kada imamo odbojnost prema nečemu onda izmišljamo sve samo da se ne uhvatimo u koštac sa višeglavom aždajom kakvom je predstavljaju. Moj lični primer je da sam

imao jedan ispit sa prve godine za koji sam se odmah odlučio da ga prenesem u iduću godinu, zatim sam položio sve iz druge, ali da bi se upisala treća godina morala se očistiti prva tako da me je moja noćna mora sačekala. U međuvremenu se stekao toliki strah koji je prerastao u mržnju prema predmetu, profesoru, asistentu i svemu što je imalo veze sa tim ispitom iako se nisam ni upustio u borbu. Drugi uslov da se nešto nauči je **vera u sebe** i sopstvene mogućnosti. Najlakše je reći „ja sam za društvene nauke“, „verbalan sam tip“, „nemam afinitet prema brojevima“ ili setiti se neke četvrte fraze kojom će se opravdati predaja pre početka meča. Takođe, taktika učenja za dva ili šest je prilično rizična i uglavnom se nije pokazala efikasnom.

Učenje može biti zabavno

Da bi se bilo šta naučilo treba biti **iskren** prema sebi i omogućiti optimalne **uslove za rad**. Da li zaista najbolje učite uz muziku, kad je pored vas uključen tv na koji ćete baciti pogled samo kada padne gol, da ste online i čekate da vam se javi neko na fejsbuku ili na mobilni, volite da učite noću pred spavanje? Ako pripadate ovoj grupi onda ste izuzetak, po pravilu treba učiti u miru, sit, odmoran, ispavan i koncentrisan uz isključen telefon i kompjuter. Bolje je žrtvovati sve ove odvlačake pažnje na sat vremena i kasnije uživati dva sata nego tri sata polovično učiti.

Tajna je u vežbanju!

Učenje i napredovanje u matematici se može uporediti **sasportom**. Svakodnevni naporni treninzi daju rezultate. Najpoznatiji svetski golfer Tajger Vuds je rekao da u danima kad je najviše trenirao ga je i sreća najviše pratila, što više urađenih zadataka smanjuje mogućnost da nas nešto neprijatno iznenadi. A opet, ne treba po svaku cenu juriti kvantitet, bolje je uraditi manje zadataka, a znati zašto je to tako i kako smo došli do rešenja.

Zadatke ćemo rešavati tako što ćemo videti šta je poznato i na osnovu toga i znanja koja smo pre stekli ćemo stići do nepoznatog tj. onog šta tražimo. Zvuči prosto. Zato što i jeste prosto. I za kraj, koliko god vaš predavač bio dosadan ili nerazumljiv, zapišite što više sa predavanja – **sveska** je zakon!